

Poble	Escaldes-Engordany
Parròquia	Escaldes-Engordany
Adreça	Avinguda Carlemany, 91
Tipus de bé:	Habitatge plurifamiliar
Estil	Arquitectura de granit
Datació	1953-1954
Secció a l'inventari general	Segona, béns immobles inventariats
Classificació	Altres
Data protecció	2004-02-25

Descripció La casa Duró és un edifici plurifamiliar amb la façana recoberta totalment de granit i que destaca pel seu important volum. L'edifici va ser construït entre els anys 1953 i 1954 i en dues fases.

Disposada seguint l'orientació de l'avinguda Carlemany, la seva façana presenta diversos elements característics de l'arquitectura de granit com són els arcs de mig punt, els arcs rebaixats, les llindes rectangulars adovellades, els carreus esquadrats als angles, el parament irregular en granit i la mansarda central a la coberta.

De planta quadrangular, l'edifici té un gran desenvolupament en alçada, consistent en planta baixa i sis pisos, el darrer sota la coberta. A la planta baixa hi ha el parament de blocs de granit de forma rectangular, amb les obertures tancades per arcs dovellats, de mig punt el de la porta central, que dona al forat d'escala, i rebaixats els quatre arcs laterals corresponents als locals comercials. A partir del primer pis el parament és de forma reticular integrat per carreus irregulars a excepció dels angles i dels marcs de les obertures. Aquestes obertures tenen una composició simètrica que es repeteix a cada planta consistent en sis finestres per pis, les centrals rematades per arcs de mig punt i les altres quatre, dos a cada banda, per arcs plans de quatre dovelles i pedra clau en granit. En totes les finestres els ampits estan fets de tres blocs de granit. Aquest material es va emprar només per al recobriment de la façana principal; les altres presenten a l'exterior un arrebossat blanc. A l'interior l'escala és en volta a la catalana i té tota la barana de ferro forjat amb motius decoratius, i probablement els replans d'escala en origen tenien un porxat que donava a un pati interior que ara ocupa la caixa de l'ascensor.

La casa Duró constitueix un dels exemples més significatius de l'aplicació de l'anomenada arquitectura de granit a la construcció d'un edifici plurifamiliar, i popularitza aquesta mena de construccions. A la vegada presenta el valor de ser de les primeres edificacions en què s'abandona el model de casa unifamiliar propi de l'arquitectura tradicional del país per passar a adoptar un nou model de casa, desenvolupada en alçada i destinada a acollir diverses unitats familiars i amb establiments comercials a planta baixa, d'acord amb el procés de modernització que s'inicia a Andorra els anys quaranta i cinquanta.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra